

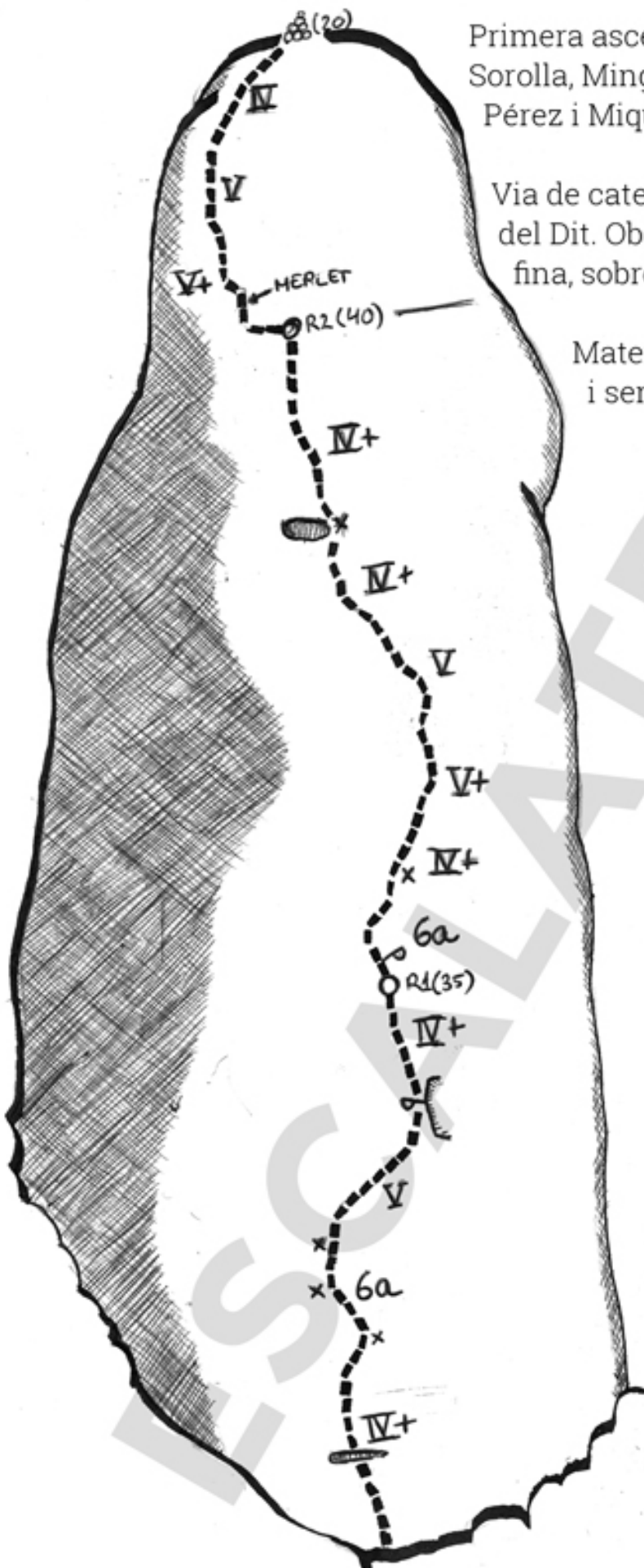
EL DIT

ARESTA BRUCS (MD+) 95m

Primera ascensió l'any 1955 a càrrec de 'Andreu Sorolla, Mingo Arenas, Teresa Lladó, Francisco Pérez i Miquel Ricard.

Via de categoria, recorre el vessant de migdia del Dit. Oberta sense l'us d'expansions Escalada fina, sobre bona roca. Exposada en general.

Material: 6 cintes, bagues per merlets i semàfor d'aliens

A l'imaginari clàssic montserratí hi ha una sèrie de rutes que conformen una mena de camí cap al cum laude de l'escalada de finura: l'[Aresta Brucs de la Vespa](#), la [Cerda de la Bessona Inferior](#), l'[Aresta Arcarons](#) i per descomptat la Sorolla del Dit. Ni molt menys són les vies més difícils del Massís però sí que tenen una suma de factors que les fan especials, una bellesa innata atorgada per la lògica del camí al cim, un estil impecable en la seva obertura i un grau d'exposició que no s'ha de menystenir.

L'Aresta Brucs del Dit és un clar exponent; una delícia que avui podem fer en tres precioses tirades carregades d'emocions, obertes pel poc reconegut Andreu Sorolla, un dels escaladors més destacats de la dècada del 50. La via té tots els al·licients de les grans clàssiques: finura, bona roca i caminades entre assegurances. En definitiva, una via sense trampa ni cartró, on s'ha d'escalar concentrat del primer al darrer metre.

- Via: Aresta Brucs
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: 6a (MD+)
- Dificultat obligada: V+
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Alt
- Llargària: 95 metres
- Equipament: Poc equipada
- Material: 6 cintes, bagues per merlets i semàfor d'aliens
- Orientació: Sud
- Valoració:*****

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Dit i el Lloro (marques blaves). La via s'inicia al peu de l'aresta sud del monòlit.

La via:

En general la via es troba molt poc equipada, amb trams exposats a totes les tirades. Al primer llarg, un cop superat el tram més dret (1 espit i dos burins) haurem de fer una amarrada cap a la dreta a buscar una llastra on hi ha emplaçat un clau.

La segona tirada s'inicia amb un muret protegit per una pitonisa. Nosaltres ens hem saltat la segona reunió original per anar directament a la tercera.

Al darrer llarg hem d'enfilarnos damunt un topi marró i llaçar un merlet petit però molt bo (que serà l'única assegurança abans de guanyar el cim).

Totes les reunions tenen almenys un parabolt. La roca és molt bona, tot i això trobarem alguna crosta.

Descens:

Ràpel de 40 metres pel vessant nord.

